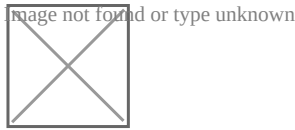

«Τσετέ-παπάς», ο ανταρτόπαπας του Πόντου

/ [Πεμπτούσια](#)

«Τσετέ-παπάς», ο ανταρτόπαπας του Πόντου

Πρόλογος

Δεν υπάρχει ελληνική ψυχή που να μη συγκινείται διαβάζοντας την ιστορία του Ποντιακού Ελληνισμού και τον απάνθρωπο ξεριζωμό του από τις προγονικές του εστίες.

Γη ελληνικοτάτη από τον 8^ο π.Χ. αιώνα εξακολουθεί μέχρι σήμερα να θυμίζει, μέσα από τα ερείπια, τη δόξα του Ελληνισμού. Μέσα στις εναλλαγές της ιστορίας του ο Ελληνισμός του Πόντου στερεωνόταν, προόδευε, εξελλήνιζε και εκπολίτιζε και τα ενδότερα μέρη. Αντιμετώπιζε βαρβαρικά φύλλα και τα αφομοίωνε με την υπεροχή του πολιτισμού του. Αντιμετώπιζε κατακτητές και επιδρομείς επικίνδυνους και απειλητικούς· Μήδους, Πέρσες, Ρωμαίους, Άραβες, Τούρκους... Ο Πόντος αντιστεκόταν, πολεμούσε, επιζούσε. Και συνέχιζε την εκπολιτιστική του πορεία. Αλλεπάλληλες οι εξοντωτικές επιχειρήσεις. Όμως οι Έλληνες του Πόντου άντεχαν, γιατί είχαν αδάμαστη ψυχή.

[13225124_10207190583417029_1522451429_o](#)

Τριάντα αιώνες έμεναν στα βράχια τους, που τα μεταμόρφωσαν σε εστίες πολιτισμού. Έμεναν άκριτες αυτοί, φρουροί του Ελληνισμού, γενναίοι, δημιουργικοί, στερεωμένοι στην πίστη τους και στις παραδόσεις της φυλής. Πάλεψαν κι άντεξαν.

Ήλθε, όμως, η τελευταία πράξη του δράματος: Οι Νεότουρκοι. Καθοδηγημένοι από Ευρωπαίους συμβούλους και από τα συμφέροντά τους κήρυξαν εξόντωση των γηγενών πληθυσμών. Πάντα ενοχλούσε η προκοπή των Ελλήνων του Πόντου και το φιλελεύθερο πνεύμα τους! Και προχώρησαν ακάθεκτοι στη γενοκτονία, με τρόπους εξοντώσεως... «φυσικούς»! Με τα περιβόητα τάγματα εργασίας – τάγματα θανάτου! Με την επιστράτευση, δηλαδή, του ανδρικού πληθυσμού από δεκαπέντε έως σαρανταπέντε ετών και την αποστολή τους στα βάθη της Ανατολής, για να δουλεύουν κάτω από προσχεδιασμένες άθλιες εξοντωτικές συνθήκες, μέσα στα

ορυχεία ή σε διάνοιξη οδών. Με τις απαγωγές πολιτών – ακόμα και κοριτσιών – που τους κακοποιούσαν και μετά τους έσφαζαν. Με τους οικονομικούς αποκλεισμούς και τους έκτακτους δυσβάστακτους φόρους. Κυρίως, με τον δραματικό εκτοπισμό των ελληνικών πληθυσμών απροειδοποίητα, προς άγνωστες κατευθύνσεις, χωρίς τρόφιμα, χωρίς ρούχα, χωρίς να τους επιτρέπεται να δώσουν στοιχειώδη βοήθεια στους γέρους γονείς τους, στα ανήλικα παιδιά τους και στους αρρώστους, που γέμιζαν με τον τρόπο αυτό τα φαράγγια...

Πάνω από τριακόσιες πενήντα χιλιάδες Έλληνες του Πόντου βρήκαν οικτρό θάνατο από τους Νεότουρκους στις πόλεις και στα χωριά, στις χαράδρες και στα βουνά, στις εξορίες και στις φυλακές.

Όσοι επέζησαν ήρθαν στην πληγωμένη μάνα Ελλάδα. Ήρθαν γυμνοί από το βίος τους αλλά πλούσιοι στον πολιτισμό τους. Ήρθαν με τον πόνο και την αρχοντιά, με την τιμιότητα και την εργατικότητα. Ήρθαν με την ευσέβειά τους, τις εικόνες τους, τους αγίους τους, τον πλούτο της ψυχής τους. Ήρθαν έχοντας στραμμένο πάντα το βλέμμα της ψυχής τους στην πατρίδα την αλησμόνητη, στη γη του μακρινού ονείρου τους.

Απόγονος μιας τέτοιας οικογενείας είναι και ο κληρικός της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως π. Σταύρος Παπαδόπουλος. Προέρχεται από οικογένεια που έδωσε στην πατρίδα μάρτυρες. Στο βιβλίο του «Σ/18 και ονσεκίζ» προσπαθεί με μυθιστορηματικό τρόπο, βασισμένος σε αμέτρητο πλούτο πραγματικών γεγονότων και σε πραγματικές αφηγήσεις ανθρώπων, να κάνει μια ιστορική αναδρομή σε όσα βίωσαν οι πρόγονοί του κατά την Ποντιακή τραγωδία και γενοκτονία.

Συγχαίρουμε τον πατέρα Σταύρο για το πόνημά του αυτό. Εκφράζουμε την αρχιερατική μας ευαρέσκεια και ευλογία, ευχόμενοι το πόνημά του να βοηθήσει στη διάσωση της εθνικής μας μνήμης.

Ο Μητροπολίτης ο Δράμας Παύλος

Πηγή: «ΤΣΕΤΕ-ΠΑΠΑΣ», ο ανταρτόπαπας του Πόντου, Σταύρου Ν. Παπαδόπουλου, 1η έκδοση: Ιούλιος 2014, Εκδόσεις Ινφογνώμων, Αθήνα. Διεύθυνση έκδοσης: Σάββας Καλεντερίδης Συγγραφή κειμένων: Σταύρος Ν. Παπαδόπουλος Επιμέλεια έκδοσης: Χριστίνα Χαφουσίδου.

Image not found or type unknown

Ο πρωτοπρεσβύτερος π. Σταύρος Παπαδόπουλος είναι γεννημένος το 1941 στο Τείχος (Νικηφόρου) Δράμας, εγγονός του κεντρικού «ήρωα» π. Σταύρου, του ιστορικού αυτού μυθιστορήματος. Το Δημοτικό σχολείο το άρχισε στη Δράμα και το τελείωσε στο μονοθέσιο του χωριού του, όπως και το Γυμνάσιο, το οποίο τελείωσε στην Κατερίνη, όπου «μετανάστευσε» η οικογένεια του το 1955.

Το 1962 αποφοίτησε από την Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης και αφού υπηρέτησε τη θητεία του για τριάντα μήνες στην Αεροπορία, βρέθηκε στην τότε Δ. Γερμανία, όπου εργάζονταν, ως εργάτες, οι γονείς του Ναούμ και Ευδοξία. Ίδρυσε σχολείο για τις ανάγκες των ελληνοπαίδων, με άδεια των γερμανικών αρχών, όπου εργάστηκε για μήνες χωρίς καμία αμοιβή. Αποδέχθηκε το διορισμό του σε σχολείο της Πιερίας στο οποίο πρόσφερε τις υπηρεσίες του μέχρι της αποσπάσεώς του στα ελληνικά σχολεία της Δ. Γερμανίας.

Παντρεμένος ήδη με τη δασκάλα Ειρήνη, αποκτούν τρία παιδιά. Δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους στα ελληνόπουλα και στον ελληνισμό της περιοχής, εκδίδοντας και κυκλοφορώντας συγχρόνως το περιοδικό «Φάρος» σ' όλη τη Γερμανία και ιδρύοντας άλλο ένα σχολείο, το οποίο επίσης εξυπηρετούν.

Η χούντα θέλει να καταστήσει όργανό της το περιοδικό και τον υπεύθυνό του και, μη επιτυγχάνοντάς το, ανακαλεί το ζευγάρι στην Ελλάδα. Ακολουθούν «συχνές επισκέψεις» εκπροσώπων της στο σπίτι του, παρακολούθηση του τηλεφώνου του και απειλές να τον στείλει «διακοπές» σε κάποιο από τα νησιά μας!

Έτσι, αναβάλλεται και η φοίτησή του στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας, στο οποίο ήδη είχε εγγραφεί, στη σχολή της Ψυχολογίας. Την ημέρα του Πολυτεχνείου, λίγο

πριν κλείσουν τα σύνορα, κατορθώνει να φύγει για τη Γερμανία, όπου ανανεώνει την εγγραφή του και αρχίζει τις σπουδές του στην Ειδική και Θεραπευτική Παιδαγωγική, έχοντας για στήριγμά του δυο φιλέλληνες καθηγητές Knura και Fischer και το ίδρυμα Friedrich-Ebert-Stiftung, το οποίο του χορηγεί υποτροφία μέχρι πέρας των σπουδών του, όπως και την ΕΛΕΠΑΑΠ Θεσσαλονίκης, στην οποία πάντα θα είναι ευγνώμων.

Μεταγράφεται στο Πανεπιστήμιο Philipps της πόλεως Marburg, απ' όπου αποφοιτά έχοντας πάρει: α) Κρατικό δίπλωμα ειδικής αγωγής δασκάλου-логоθεραπευτή, (1978) β) Δίπλωμα παιδαγωγικών (Ειδικής Αγωγής) (1979) και γ) Διδακτορικό Δίπλωμα με αντικείμενο την Ειδική Παιδαγωγική (1982).

Επιλέγεται από το Υπουργείο Παιδείας α) Σύμβουλος Εκπαίδευσης Ελληνοπαίδων Εξωτερικού και β) Σχολικός Σύμβουλος Ειδικής Αγωγής. Στέλνεται για τρία χρόνια στο Μόναχο (1983- 1986), όπου αναλαμβάνει την ευθύνη εκατόν εξήντα ενός ελληνικών σχολείων και διακοσίων εξήντα τεσσάρων εκπαιδευτικών, σε Βαυαρία-Ελβετία. Επιστρέφει στην Ελλάδα προσφέροντας τις υπηρεσίες του ως σχολικός σύμβουλος Ειδικής Αγωγής, με έδρα την Καβάλα και περιφέρεια αρμοδιότητας και ευθύνης επτά νομούς (7η Εκπ/κή Περιφέρεια Ειδικής Αγωγής).

Όσο υπηρετούσε ως Σχολικός Σύμβουλος Ειδικής Αγωγής, λειτούργησε, πρώτος στην Ελλάδα, ειδικές πολυμελείς διαγνωστικές ομάδες με έδρα την πρωτεύουσα κάθε νομού, εξετάζοντας και αξιολογώντας εκατοντάδες παιδιά με ειδικές ικανότητες ή ειδικές ανάγκες.

Επίσης, για πρώτη φορά «εορτάζεται» η εβδομάδα Ειδικού Παιδιού, σε κάθε πρωτεύουσα των επτά νομών της 7ης Περιφέρειας Ε.Α., με ομιλίες, συζητήσεις, προβολές ειδικών ταινιών, και εκθέσεις έργων των παιδιών.

Απογοητευμένος από την κατάσταση εκπαίδευσης και μεταχείρισης παιδιών με ειδικές ανάγκες- ικανότητες, αποφασίζει να παραιτηθεί από Σχολικός Σύμβουλος Ειδικής Αγωγής παρά την προσωπική παρέμβαση του Αντώνη Τρίτση (υπουργού) και του Πέτρου Μώραλη (Υφυπουργού) ΥΠΕΠΘ.

Διαπιστώνοντας ότι τίποτε δεν αλλάζει, παραιτείται οριστικά το καλοκαίρι του 1988 από το Δημόσιο και ασχολείται ως θεραπευτής παιδαγωγός και λογοθεραπευτής στη Θεσσαλονίκη, μέχρι το 2007, χρονιά που τελικά συνταξιοδοτείται.

Στις 14 και 15 Σεπτεμβρίου του 2008, σε ηλικία 68 ετών, χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος, υπηρετώντας το Θεό και την Πατρίδα, από άλλο μετερίζι, ως ένας απλός ιερέας, της Ιεράς Μητροπόλεως Δράμας.

Σήμερα είναι πρωτοπρεσβύτερος και αρχιερατικός επίτροπος Νικηφόρου του Δήμου Παρανεστίου, του νομού Δράμας.

[13224236_10207190586097096_1124190422_o](#)

Image not found or type unknown

Τα έσοδα από την έκδοση και κυκλοφορία αυτού του έργου θα διατεθούν για την αποπεράτωση του Ιερού Παρεκκλησίου του Αγίου Νεκταρίου, που βρίσκεται στο μέσο των οικισμών Ψηλόκαστρο-Γύρος, στην πρώην Κοινότητα Πυξαρίου, του Δήμου Παρανεστίου Ν. Δράμας.